

Full diocesà

4 de juliol del 2021

p5 — Informació sobre el Curset d'Estiu

p6 i p7 — L'eutanàsia i el testament vital

JORNADA PER LA RESPONSABILITAT EN EL TRÀNSIT

"Ocupa-te'n"

Bons samaritans en el camí

«Jesús anà a Natzaret el seu poble, acompanyat dels seus deixebles»

Diumenge XIV durant l'any / Cicle B

Lectura de la profecia d'Ezequiel

En aquells dies, l'Esperit entrà dintre meu, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envio al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: "Això diu el Senyor Déu", perquè, ni que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells.»

(2,2-5)

Salm responsorial

Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.

[122]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgulleixi, ha permès que em clavessin com una espina a la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè m'enorgulleixi. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me'n deslliuri, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressaltava més com més febles són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles tinc dintre meu la força del Crist. M'agrada ser feble i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan sóc feble és quan sóc realment fort.

(12,7-10)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte començà a ensenyar a la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: «D'on li ve tot això? Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzaven. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre

els de casa seva.» I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

(6,1-6)

«I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava»

Creients i descreguts

Carles Riera i Fonts, *pvre.*

De quina saviesa ha estat dotat?, es pregunten amb escepticisme, a propòsit de Jesús, la gent del seu poble de Natzaret. No se'l creuen i hi fracassa.

Els seus no poden entendre que el fill de Maria sigui l'encarnació de la promesa salvadora de Déu. I, a ell, «el sorprenia que no volguessin creure», diu Marc l'evangelista. Tota referència a la voluntat divina els sembla que és fer volar coloms.

Davant la paradoxa de la vida, la dificultat de creure ja ve de lluny, no és pas característica de la voluntat intermitent, fràgil i acomodaticia de l'home postmodern. Avui, ara és un dir, hi ha molts creguts, molts descreguts i pocs creients —jugant amb les paraules!

Creure, parlant en termes religiosos, vol dir tenir fe: prendre Déu com a sentit darrer de la pròpia existència, omplir de contingut la vida, convençuts de la dignitat i el valor de l'ésser humà. La gratuïtat de l'amor pot dur l'home més enllà d'ell mateix, i és llavors quan Déu, el misteri, reneix irreemplaçable dintre seu. El teòleg Karl Rahner es refereix bellament al buit que anomenem mort inundat pel misteri que anomenem Déu.

Els textos bíblics, com el d'avui, serveixen per a comprendre l'existència humana; irradien llum encomanadissa eficaç per a interpretar el nostre ara i aquí. Malgrat tot, Jesús no es deixava vèncer pel desengany, i continuava recurrent viles i pobles.

La imatge

Sempre mana la Paraula, guardada en el lloc d'honor de la sinagoga; d'allí fa la funció de judicar. Jesús pren amb reverència el rotlle per al comentari i, per comptes d'acceptació i acolliment, troba el rebuig dels seus conveïns.

L'ofici del predicador és així d'ingrat, quan els oients miren qui diu, més que no pas què diu. Sort que aquell dia a Natzaret era el Messies qui predicava!

Jesús ensenya a la sinagoga (1886-94).
James Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana II

5 dilluns

— Sant Miquel dels Sants, trinitari
— Sant Antoni Maria Zaccaria, fund.
Gn 28,10-22a/Salm 90/Mt 9,18-26

6 dimarts

— Sant Isaïes, profeta
— Santa Maria Goretti, vg. i mr.
— Sant Ròmul, bisbe i mr.
Gn 32,22-32/Salm 16/Mt 9,32-38

7 dimecres

— Sant Ot, bisbe
— Sant Fermí, bisbe
Gn 41,55-57;42,5-7a.17-24a/Salm 32/Mt 10,1-7

8 dijous

— Santa Adrià III, papa
Gn 44,18-21.23b-29;45,1-5/Salm 104/Mt 10,7-15

9 divendres

— Sant Ciril, bisbe i mr.
Gn 46,1-7.28-30/Salm 36/Mt 10,16-23

10 dissabte

— Sant Cristòfol, mr.
Gn 49,29-32;50,15-26a/Salm 104/Mt 10,24-33

11 Diumenge XV de durant l'any/ cicle B

— Santa Benet, abat i patró d'Europa
— Santa Olga de Kiev, reina
Am 7,12-15/Salm 84/Ef 1,3-14/Mc 6,7-13

El sacerdoci és un do molt gran

Lluís Vidal i Buxeda (Igualada, 1994) rebrà aquest diumenge, a les cinc de la tarda, l'ordenació sacerdotal a la catedral de Vic. Vidal és graduat en filosofia per la Facultat de Teologia de Catalunya. Aquest curs ha residit a Roma, on ha estudiat dret canònic a la Pontifícia Universitat Gregoriana.

▪ **Aquest curs l'ha passat a Roma. Com ha anat?**

Molt bé! Viure i estudiar a Roma és una experiència molt especial i bonica, notes l'Església universal, descobreixes moltes maneres diverses de viure la fe segons la cultura, el lloc, l'ambient... Roma et dona, a més, la possibilitat de viure molt a prop del Papa. És una ciutat plena de sants, de testimonis de fe de totes les èpoques, des dels primers màrtirs cristians fins als últims papes canonitzats.

▪ **Fa un any va rebre l'ordenació diaconal a Igualada, la seva ciutat natal. Que en ressaltaria, d'aquests mesos?**

Aquest últim any la meua principal tasca ha estat estudiar, però també he tingut l'oportunitat d'exercir més pròpiament el ministeri predicant, batejant o celebrant funerals. Tant l'estudi com el ministeri pastoral he procurat veure'ls com una oportunitat per a servir i donar-me als altres, que és allò més propi del diaques i també de tots els sacerdots.

▪ **Aquest diumenge rebrà l'orde del presbiterat a la catedral de Vic, església mare de la diòcesi. Com l'espera, aquest dia?**
Amb molta il·lusió i al mateix temps amb molt de respecte. El sacerdoci és un do molt gran, que els qui som ordenats rebem per la misericòrdia de Déu i no pas per mèrits propis. Per això ho visc des de la confiança en Déu que m'ha cridat i que no m'abandonarà.

▪ **A partir d'ara s'integra en el presbiteri del bisbat de Vic. Quins reptes li suposa ser prevere d'aquesta església particular en el moment present?**

Vivim un canvi d'època i, per tant, caldrà tenir la ment oberta per a adaptar-nos als reptes que se'ns vagin plantejant, sense perdre de vista al mateix temps que el fonament del nostre missatge no canvia mai, perquè és la mateixa persona de Crist.

▪ **Quin missatge vol transmetre als fidels en general i als joves en particular?**

Que tenim un tresor molt gran que és Crist, aquell que mai no falla, que dona sentit a les nostres vides i que no ens el podem quedar per a nosaltres sols; ens cal anunciar-lo i fer-lo conèixer a tothom, començant pels qui tenim a la vora. I als joves els diria que afrontin la pregunta fonamental de la seva vida: quin pla té Déu per a mi, a quina vocació sóc cridat, i que quan el descobreixin s'hi entreguin per complet, perquè no hi ha res que els pugui fer més feliços.

Aneu i anuncieu l'Evangeli! Una crida missionera que es fa pregunta

Del 13 al 15 de juliol, curset d'estiu

Els dies 13, 14 i 15 de juliol tindrà lloc al Seminari de Vic una nova edició del Curset d'Estiu, amb el tema «Aneu i anuncieu l'Evangeli! Una crida missionera que es fa pregunta».

Seràn tres matinals, obertes a tothom, que començaran a les deu del matí i acabaran amb el dinar. Aquest és el programa:

Dia 13: Ponència del bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortès: «Aneu i anuncieu l'Evangeli! una crida missionera que es fa pregunta». Intervenció de Mn. Joan Àguila: «Propostes de catequesi evangelitzadores a partir del nou directori per a la catequesi».

Dia 14: Ponència de Mn. Daniel Palau, de la Facultat de Teologia: «La parròquia,

lloc primordial d'evangelització (EG 28)». Intervenció del P. David Guindolain: «Com acompanyar les ferides més profundes»; altres intervencions: Fundació Sunt Lacrimae: «Una mirada a la ferida de l'abús en el món d'avui»; Delegació Família i Vida: «Projecte Raquel».

Dia 15: Ponència de Mn. Jaume González Padrós, de la Facultat de Teologia: «Un cristianisme sense litúrgia és un cristianisme sense Crist (papa Francesc, audiència general 3-2-2021)». Intervenció de la Comissió del Sínode: «El Sínode Diocesà i el Sínode de Bisbes. Informacions».

Per a inscripcions:
registre@bisbatvic.org
o bé 93 883 26 55.

Notícies Breus

Núria Callís, nova directora de Càritas Diocesana

El dia 21 de juny, el senyor. bisbe va nomenar Núria Callís i Areñas com a nova directora de Càritas Diocesana de Vic per un període de quatre anys.

En la darrera assemblea diocesana es va presentar una terna de candidats a la direcció de Càritas i el bisbe s'ha inclinat per Núria Callís, ja que li consta que té les qualitats necessàries per a exercir el càrrec.

Jornada Missionera per Ruanda

Diumenge vinent tindrà bloc la Jornada Missionera del nostre bisbat, organitzada per la Delegació Diocesana de Missions, amb la col·lecta anual per a Ruanda, país amb qui tenim una forta vinculació.

En l'edició propvenent hi haurà informació sobre la jornada missionera, amb els resultats de la col·lecta de l'any passat i amb la informació dels projectes que es finançaran enguany.

Els bisbes: l'eutanàsia és posar fi a la vida de forma directa i intencionada

El dia 25 de juny va entrar en vigor la Llei Orgànica 3/2021 de regulació de l'eutanàsia. Aquestes són les reflexions dels bisbes catalans després de la seva darrera reunió:

«No és fàcil ni senzill abordar el final de vida ni el patiment.

»L'Església Catòlica, des dels seus orígens, ha tingut cura de les persones en situacions d'especial fragilitat i vulnerabilitat tant en l'àmbit sanitari com social. És des d'aquest compromís de servei constant a la societat que vol oferir una paraula davant l'eutanàsia.

»L'Església Catòlica demana la promoció de les cures pal·liatives i el desplegament efectiu de la llei de dependència, donant realment cobertura a les necessitats dels malalts i les seves famílies.

»Davant les situacions de patiment i de final de la vida, és clau l'atenció integral, abordant el patiment físic, psicològic, espiritual i social, i no perllongant la vida per tots els mitjans possibles.

»En aquest context, és important clarificar que no són eutanàsia aquelles accions, com la sedació, encaminades a mitigar el dolor o altres símptomes ni tampoc no ho són la retirada o no aplicació de tractaments desproporcionats, inadequats o fútils.

»L'objectiu de l'eutanàsia és posar fi a la vida de la persona de forma directa i intencionada. Des de la convicció que la vida és un do de Déu que cal respectar, el compromís de l'Església és ajudar les persones a viure més d'acord amb la seva dignitat intrínseca i afavorir el seu major benestar, especialment en situacions de proximitat de la mort o de sofriment.

»Aquestes situacions representen un desafiament per a malalts i famílies. És desitjable reflexionar-hi des dels propis valors i creences, i deixar-ne constància per escrit en el Document de Voluntats Anticipades, on es pot especificar tant el rebuig de l'eutanàsia com a les accions destinades a perllongar el procés de mort.

»En aquest sentit, suggerim signar el Document de Voluntats Anticipades elaborat per la Conferència Episcopal i que, pròximament, es facilitarà a les parròquies i comunitats amb les degudes orientacions. Per altra banda, recomanem als professionals sanitaris que es plantegin el seu dret d'objecció de consciència davant aquesta llei.»

Avui, Jornada per la Responsabilitat en el Trànsit

Mn. Pere Roig

Avui diumenge 4 de juliol s'escau la Jornada per la Responsabilitat en el Trànsit, que anualment s'organitza des de la Conferència Episcopal Espanyola.

Enguany, amb el lema «Ocupa-te'n», ens vol remarcar la perillositat del trànsit. El conductor ha de ser responsable que a la hora de conduir ha de prescindir de tota beguda alcohòlica ni estar sota efectes d'estupefaents. Cal observar en tot moment les normes de trànsit per respecte i amor als nostres germans que fan la mateixa ruta que nosaltres,

i si els veiem caiguts a la vorera del camí, no passem de llarg, actuem com el bon samarità que es preocupa perquè aquell germà caigut sigui atès.

El vianant és el més feble en el món del trànsit, i no sempre estímem prou la vida i la preservem. Segurament anem distrets xerrant pel mòbil o travessant el carrer per un lloc inadequat i aleshores ens atropella un vehicle que ens pot ocasionar greus ferides. Siguem compassius amb els qui cauen en el camí: ocupem-nos-en.

El document de voluntats anticipades, arma per a evitar l'eutanàsia

El testament vital, o document de voluntats anticipades, és l'expressió escrita de la voluntat d'un pacient sobre els tractaments mèdics que desitja rebre, o que no està disposat a acceptar, en la fase final de la seva vida. El testament vital també especifica que s'administrin els tractaments adequats per a pal·liar els sofriments, però que no s'apliqui l'eutanàsia.

La Llei de l'eutanàsia recull que no podrà aplicar-se l'eutanàsia en cas que la persona hagi subscrit amb anterioritat un document amb instruccions, testament vital, voluntats anticipades o documents equivalents reconeguts legalment. Per això és important que es faci i s'inscrigui en el registre de voluntats vitals de la comunitat autònoma corresponent perquè tingui valor jurídic.

Com s'ha de presentar el document de voluntats anticipades? Qui el pot fer?

—Una persona major d'edat i en plenes capacitats, és a dir, que ha de tenir l'enteniment suficient per a comprendre el seu diagnòstic, així com els beneficis, els riscos i les alternatives del tractament proposat.

La Conferència Episcopal ofereix un Document de Voluntats Anticipades que es distribuirà pròximament. Al costat

d'aquest document cal presentar una sol·licitud d'inscripció. Es recomana designar un representant (se'n pot nomenar més d'un), que serà l'interlocutor davant el metge o l'equip responsable en la presa de decisions sobre el tractament mèdic que hagi d'aplicar-se a l'atorgant.

Perquè el document tingui validesa haurà de realitzar-se davant de notari o davant de tres testimonis.

Documentació que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud:

- Fotocòpies compulsades dels DNI de la persona sol·licitant i de les tres persones que actuen com a testimonis.
- El document de voluntats anticipades (DVA), signat per la persona sol·licitant, les tres persones que actuen com a testimonis i, si escau, per la persona o les persones que actua o actuen com a representants.

Aquesta documentació es pot presentar a qualsevol centre sanitari públic o privat de Catalunya, a les oficines d'atenció ciutadana (sol·licitar cita prèvia) o al Departament de Salut. També des de qualsevol notaria, si s'ha optat per aquesta via de formalització del document.

Més informació: <https://www.conferenciaepiscopal.es/interesa/eutanasia/el-testamento-vital/>

El Sínode de Bisbes

Romà Casanova, bisbe de Vic

Estem immersits en el Sínode Diocesà. Malgrat les dificultats dels temps que vivim, un nombre significatiu de grups sinodals d'arreu de la diòcesi van fent el camí que els és propi, tot seguint l'itinerari marcat. Tanmateix, donat el llarg període de pandèmia que ens ha impedit la normalitat, la cronologia d'aquest esdeveniment s'allarga un any. Per la qual cosa, a partir del propinent mes de setembre ens abocarem a les fases de l'Església i de la missió. Els grups sinodals —tant els que han pogut continuar la feina, com els que reiniciaran les seves trobades i els que es puguin crear de nou— tindran de temps fins als mesos de febrer i març per a concloure la seva tasca i presentar les seves propostes a la Comissió del Sínode, la qual, recollint el que s'haurà treballat en els grups sinodals, prepararà l'*Instrumentum laboris* per a l'Assemblea Sinodal.

Aquesta coincidència dels dos camins sinodals no pren res al nostre Sínode sinó que l'enriqueix

Aquest camí sinodal es troba amb un altre a nivell de l'Església universal. El sant pare Francesc ha convocat el Sínode de Bisbes per a l'octubre de l'any 2023, amb un tema fonamental per a l'Església en el tercer mil·lenni: «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió». Però, encara que sigui bàsicament una reunió de bisbes d'arreu del món a Roma, és voluntat del Papa que se celebri abans en totes les Esglésies particulars, també en la nostra. Això ens demana que la Jornada Diocesana i Dia de la Catedral que celebrem cada any a principis de setembre, la unim a la celebració de l'obertura diocesana del Sínode de Bisbes el diumenge 17 d'octubre, amb una jornada que inclourà, al matí, una vivència

de testimonis, reflexió i pregària sobre la comunió, la participació i la missió, com a experiència del camí sinodal de l'Església; i, a la tarda, a les cinc, la celebració eucarística a la catedral. I una segona cosa que se'ns demana és estudiar en els àmbits de comunió, tant parroquials com arxiprestals i diocesans, els qüestionaris que arribaran a les diòcesis.

Aquesta coincidència dels dos camins sinodals no pren res al nostre *Sínode per l'esperança* sinó que encara l'enriqueix; i, a més, ens ratifica en la necessitat de fer-lo de la millor manera possible, en l'escolta de l'Esperit Sant i en la urgència d'avançar més i més en la sinodalitat pròpia de l'Església. No oblidem que no som sinodals perquè celebrem el Sínode Diocesà, sinó que el celebrem perquè som sinodals. Aquest és l'ADN propi del que és veritablement cristià i eclesial.

